

Ліля КОСТИШИН
Богдан МЕЛЬНИЧУК

ПАСТКА ДЛЯ ОРЛА

Казка

Намалювали
Ірина Кафтан та Микола Кафтан

УДК 821.161.2'06-93
К 72

Костишин Л. В., Мельничук Б. І.

К 72 Пастка для Орла : казка / Л. В. Костишин, Б. І. Мельничук. — Тернопіль :
Навчальна книга — Богдан, 2022. — 36 с. ; іл.

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу видавництва.*

ISBN 978-966-10-6201-5

© Костишин Л. В., Мельничук Б. І., 2022
© Кафтан І. Б., Кафтан М.І., ілюстрації, 2022
© Навчальна книга – Богдан, виключна
ліцензія на видання, оригінал-макет, 2022

Літературно-художнє видання

КОСТИШИН Ліля Валентинівна

МЕЛЬНИЧУК Богдан Іванович

Пастка для Орла

Ілюстрації Ірини Кафтан та Миколи Кафтана

Головний редактор *Богдан Будний*

Редактор *Ганна Осадко*

Обкладинка *Ростислава Крамара*

Технічний редактор *Неля Домарецька*

Комп'ютерна верстка *Нелі Домарецької*

Підписано до друку 23.09.2022. Формат 70x100/12.

Папір офсетний. Гарнітура Chianti. Умовн. друк. арк. 3,4.

Умовн. фарбо-відб. 13,87. Накл. 1000 пр. Термін придатності необмежений, зберігати в сухому місці.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції

ДК №4221 від 07.12.2011 р.

«Навчальна книга – Богдан», просп. С. Бандери, 34а, м. Тернопіль, Україна, 46002.

«Навчальна книга – Богдан», а/с 529, м. Тернопіль, Україна, 46008.

У випадку побажань та претензій звертатися:

т/ф (0352) 520 607 office@bohdan-books.com

Інтернет-магазин «НК Богдан»:

www.bohdan-books.com mail@bohdan-books.com

т. (0352) 519 797, (067) 350 1870, (066) 727 1762

Електронні книги: www.bohdan-digital.com

Гуртові продажі: т/ф (0352) 430 046, (050) 338 4520

м. Київ, просп. Гагаріна, 27: т/ф (044) 296 8956; (095) 808 3279,

nk-bogdan@ukr.net

Інтернет-магазин «Дім книги»: dk-books.com т. (067) 350 1467; (099) 434 9947

Видавництво «Навчальна книга — Богдан» у соцмережах:

 bohdanbooks bohdan_books c/NKBohdan t.me/bohdanbooks

Друже Зайче, відчиняй!..

Художниця осінь розфарбувала ліс багряно-коричневими і жовтавими барвами й милувалася золотим падолистом. Тендітні листочки кружляли в повітрі та опускалися на землю. Чимало їх напало на нову Зайчикову хатку. Ще вчора на його подвір'ї кипіла робота, а сьогодні дах чепурного будиночка прикрашала «квітка». На просторій терасі в очікуванні дорогих гостей стояли стіл та стільчики-пеньочки. Над вхідними дверима «ріжками» догори висіла підкова — на щастя. Під нею — табличка з написом «Тут живе Заїць».

Раптом зі старої ялиці, що росла неподалік, зістрибнула Білочка, вишпоркала з купки сухого листа яскраву коробку, перев'язану стрічкою, зупинилася навпроти Зайчиковаго обійстя — і така радість пройняла руденьку, що вона аж заспівала:

*Я — Білочка руденька,
прийшла на новосілля.
Яка ж бо чепурненька
у Зайчика оселя!*

Приспів:

*Не побоялась праці
весела толока —
і виросла у Зайця
хатинка ось яка!*

*Хай в хаті чепурненькій
йому завжди ведеться.
Помешкання новеньке —
як Зайцева фортеця.*

Приспів.

І раптом Білка, зиркнувши на двері хатинки, насупилася.

— Ай-яй-яй! — скрушно похитала рудою голівкою. — Одразу видно, хто в лісовій школі уроки граматики прогулював. Зараз я виправлю цю помилку, — і, видобувши з кишені блакитної сукні шматочок крейди, закреслила в слові «Заїць» літеру «ї» та надписала згори «є». — Тепер усе правильно. Оцінки ставити не буду. Зайчик побачить — сам зрозуміє.

Відтак гостя почала шукати поглядом на дверях кнопку дзвіночка, але нічого схожого на неї не знаходила. Невже Зайчик не подумав, що до нього приходитимуть друзі? Ага, ось якась шнурівочка. А якщо за неї смикнути?.. Білка обережно потягнула мотузку — і пролунав дзвоник. Не якийсь електричний, а справжній — живий, мідний. За мить дубові двері відчинив, обтираючи лапки об фартух, усміхнений Заєць:

— Привіт, руденька сестричко! Радий тебе бачити.

— Добридень, довговухий господарю! — відповіла Білочка. — З новосіллям тебе! Щоб ти жив і не тужив.

— Дякую. І тебе також із новосіллям, бо й ти допомагала мені хатку будувати, — вдячно мовив Заєць і додав: — Витирай лапки і заходь. Будеш першою гостею в моєму новому помешканні.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію книги.